
BOOKLIFE
BIBLIOTERÀPIA
PREESCRIPCIÓ LITERÀRIA

Parlar de la mort amb els nens: perquè costa tant?

Abans d'aprendre com parlar de la mort amb els nens, **hem d'entendre què ens passa a nosaltres, els adults, quan hem de fer-ho**. Volem preparar els nostres fills per viure, però ens costa molt parlar-los d'una de les experiències que formen part de la vida: **la mort.**

1. Perquè nosaltres tampoc no sabem com relacionar-nos amb la mort La mort és un dels grans tabús de la nostra societat. S'ha allunyat i medicalitzat, i els infants prácticament no en tenen contacte. No hi ha espais comunitaris per parlar-ne. Durant molt de temps, la mort formava part de la vida quotidiana: es moria a casa, les famílies acompanyaven els malalts i els infants tenien més contacte amb els rituals de comiat. Ara no.

2. Perquè tenim por de fer-los patir(Per evitar-li el dolor, perquè no hi pensi…) Això Només pot fer que hagin de gestionar sols les preguntes que els genera.

3. Perquè no tenim les paraules adecuades. Com expliquem una cosa que ni nosaltres mateixos acabem d'entendre? No hem de tenir totes les respostes. Podem dir que no ho sabem, que també ens costa entendre-ho, només hem d'oferir un espai segur on es puguin fer totes les preguntes.

4. Perquè ens connecta amb les nostres pròpies pors

6. Perquè vivim en una societat que tendeix a evitar el dolor. Estem acostumats a buscar solucions, a superar les dificultats, a estar bé i a recuperar-nos ràpidament. Però el dol no és un problema que hàgim de resoldre ni una emoció que hàgim d'eliminar. Quan un infant està trist, podem tenir la temptació de distreure'l, animar-lo o dir-li que no plori quan potser el que necessita és que algú li digui: «Entenc que estiguis trist. Jo també el trobo a faltar. Si vols, podem parlar-ne». No sempre necessitem alleugerir el dolor. De vegades necessitem acompanyar-lo.

«Quan éreu petits, a casa vostra es parlava de la mort? Recordeu com us la van explicar?»

Algunes preguntes que voldríem evitar

«Tu també et moriràs?»

Podem respondre: «Totes les persones morim algun dia, però la majoria vivim molts anys. Jo espero ser aquí amb tu durant molt de temps».

«On és ara l'avi/avia?»

Podem preguntar: «Tu què penses?». Després podem explicar les nostres creences personals i familiars, diferenciant-les dels fets que coneixem.

«Per què s'ha mort?»

Cal explicar la causa amb paraules clares i adequades a l'edat, evitant detalls innecessaris.

«És culpa meva?»

És important aclarir-ho explícitament: «No. Pensar una cosa, enfadar-te amb algú o haver-li dit alguna cosa desagradable no pot fer que es mori».

«Per què estàs plorant?»

Podem respondre: «Estic trista perquè el trobo a faltar. De vegades, quan estem tristos, plorem. No és culpa teva i no has de fer res per arreglar-ho».

Què necesiten saber segons l'edat?

3-5 anys: Explicacions senzilles, concretes i repetides. Encara poden no comprendre que la mort és irreversible.

6-9 anys: Necessiten comprendre que la mort és irreversible i que no és conseqüència dels seus pensaments, desitjos o comportaments.

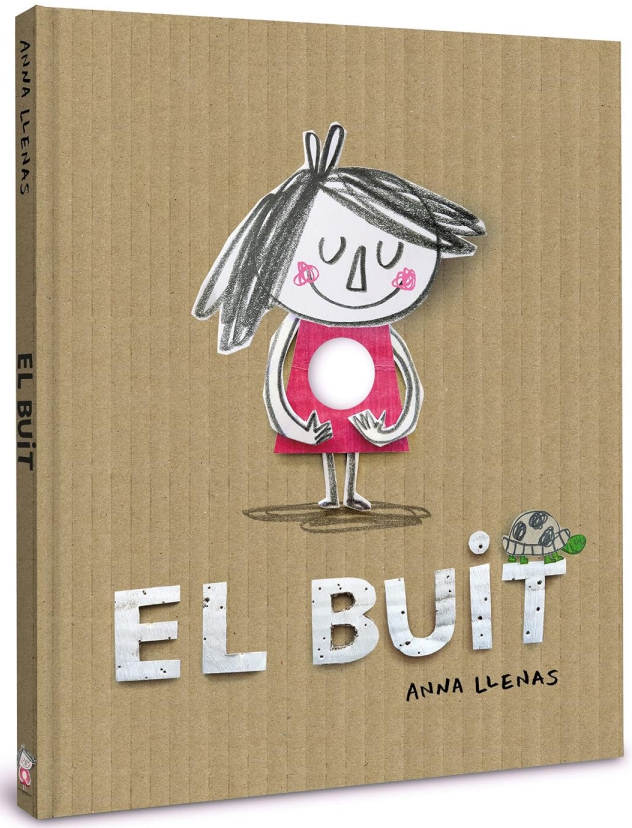
10-14 anys: Poden comprendre millor la mort, però necessiten espai per parlar de les seves pors, preguntes existencials i emocions, sense sentir-se jutjats ni forçats.

Sobretot cal deixar que preguntin, validar el que senten, parlar de com ens sentim nosaltres, de la nostra tristesa, proposar-los petits rituals perquè se sentin millor. I admetre, si és el cas, que no tenim una resposta. Reconèixer quines pors tenim nosaltres per saber què podrem dir i què no.

Com ens ajuda la literatura?

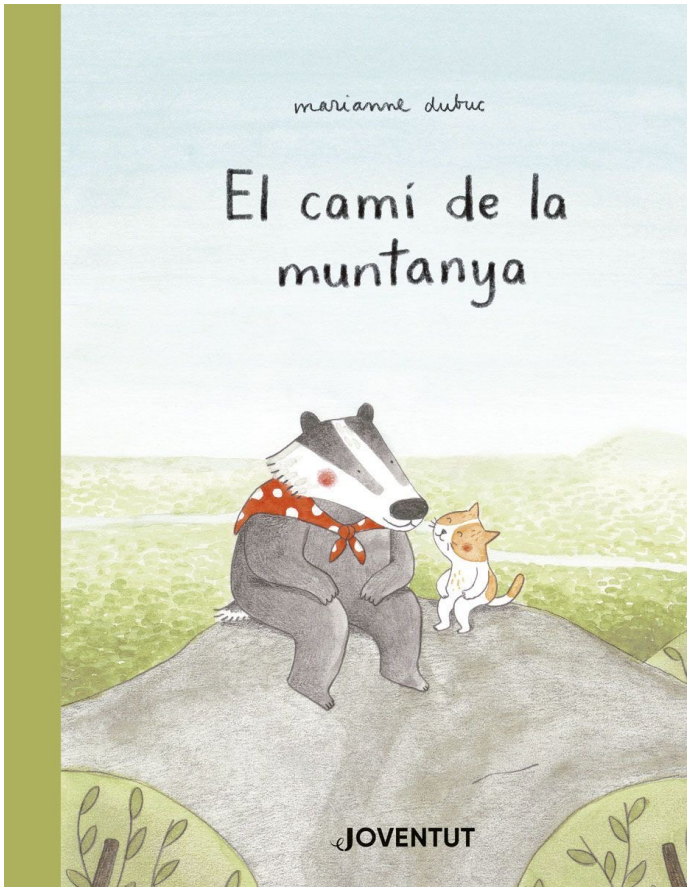
1. Els llibres creen una distància emocional que ens dona seguretat per parlar de temes complexos. Els llibres ens permeten parlar de la mort sense haver de començar parlant de la nostra pròpia mort.
2. Ens ajuden a posar nom a les emocions.
3. Ens permeten comprendre realitats abstractes.
4. Ens ajuden a trobar les paraules que no tenim.
5. Ens ajuden a normalitzar la mort com a part de la vida.
6. Ens permeten mantenir viva la memoria i el record d'aquells que ja no hi són.

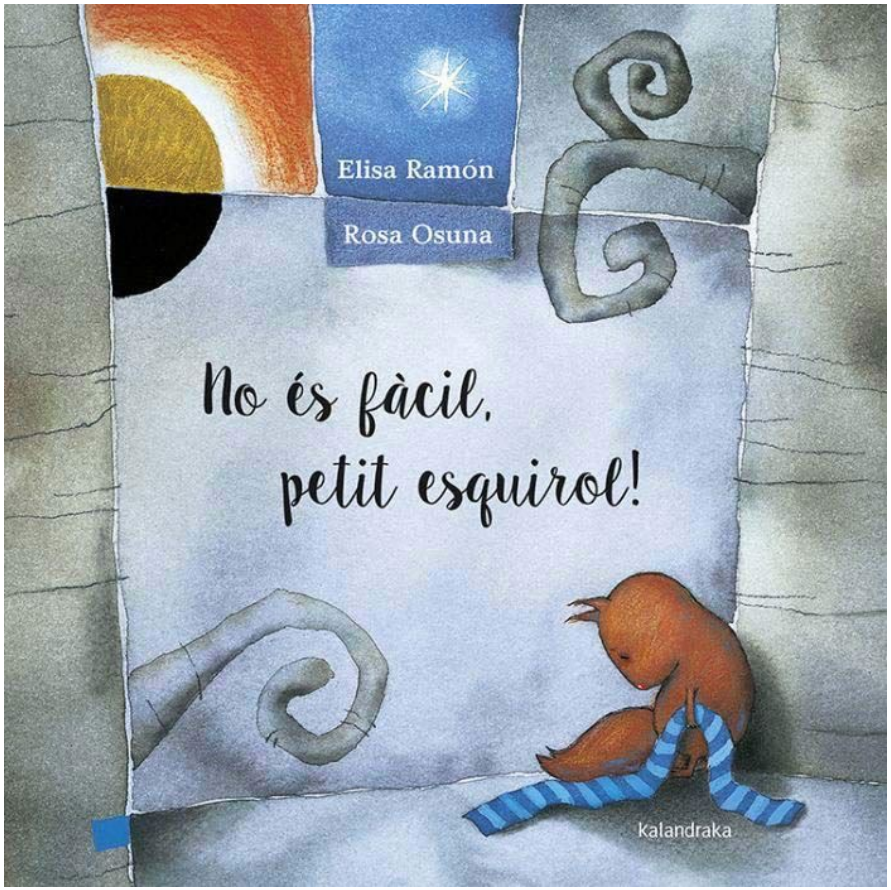
IDENTIFICACIÓ – PROJECCIÓ – COMPRENSIÓ – ELABORACIÓ EMOCIONAL

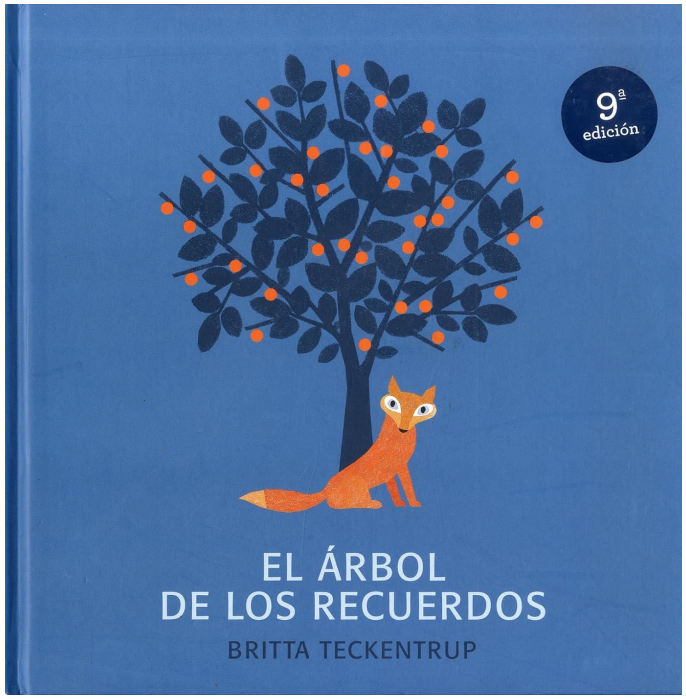

ANNA LLENAS
EL BUIT
EL BUIT
ANNA LLENAS

Debi Gliori
T'estimaré sempre
BAOBAB

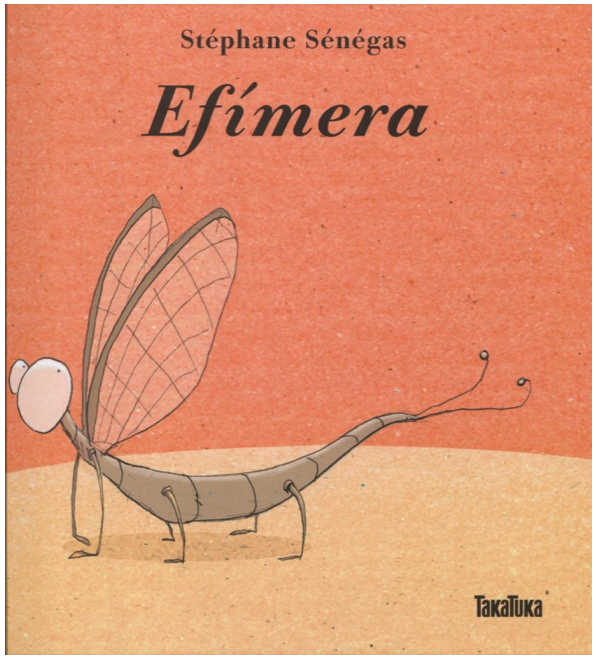

Siempre
Ana Galán
Marta Sedano
Bruño

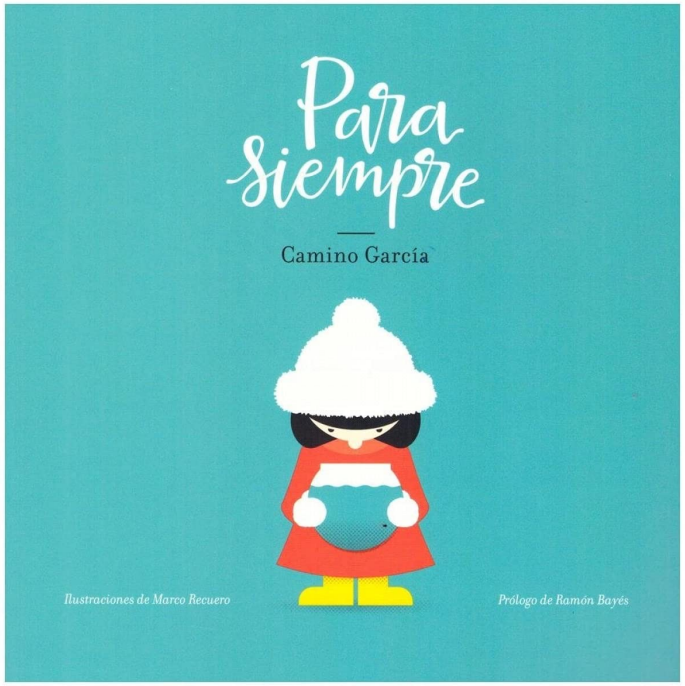

marianne dubuc
El camí de la muntanya
JOVENTUT

Elisa Ramón
Rosa Osuna
No és fàcil, petit esquirol!
kalandraka

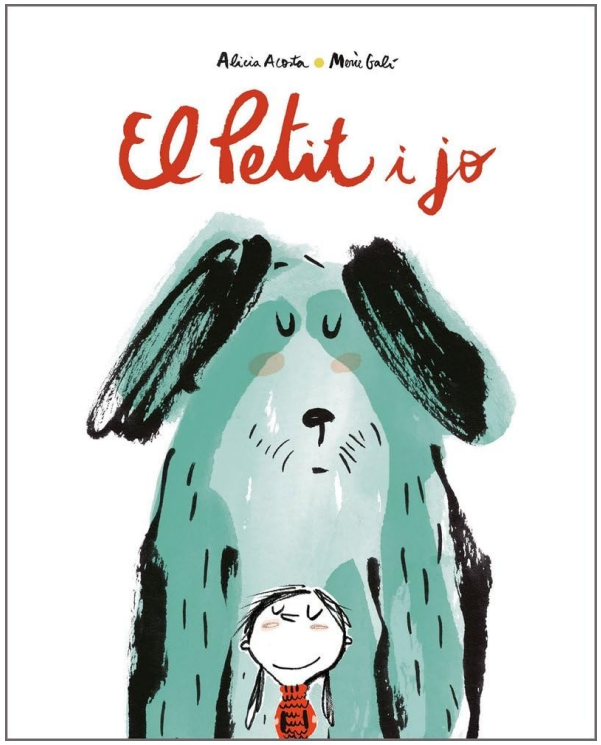

9ª edición
EL ÁRBOL
DE LOS RECUERDOS
BRITTA TECKENTRUP

Armin Beuscher · Cornelia Haas
Més enllà
del gran riu
Editorial Joventut

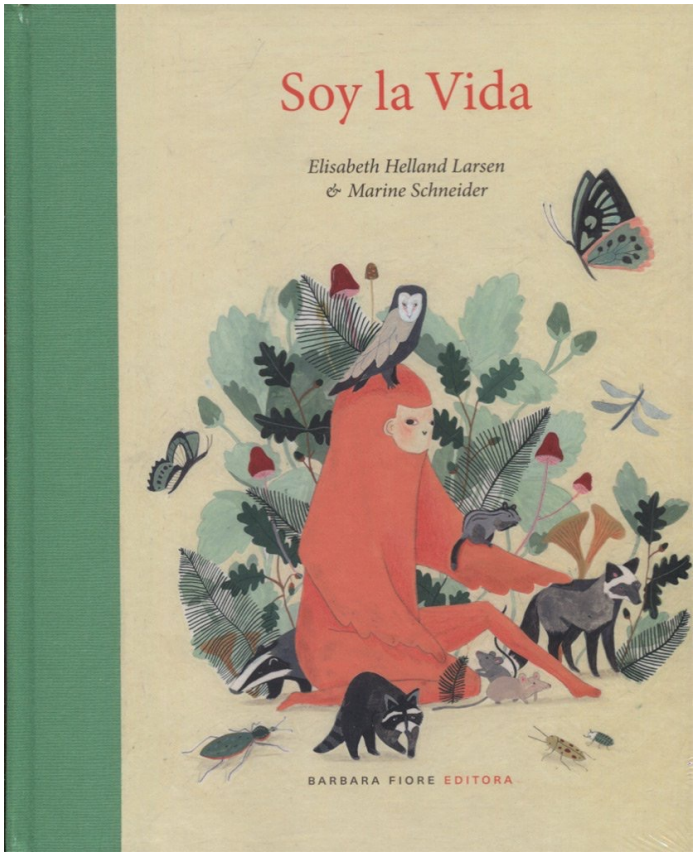

Stéphane Sénégas
Efímera
TAKATUKA

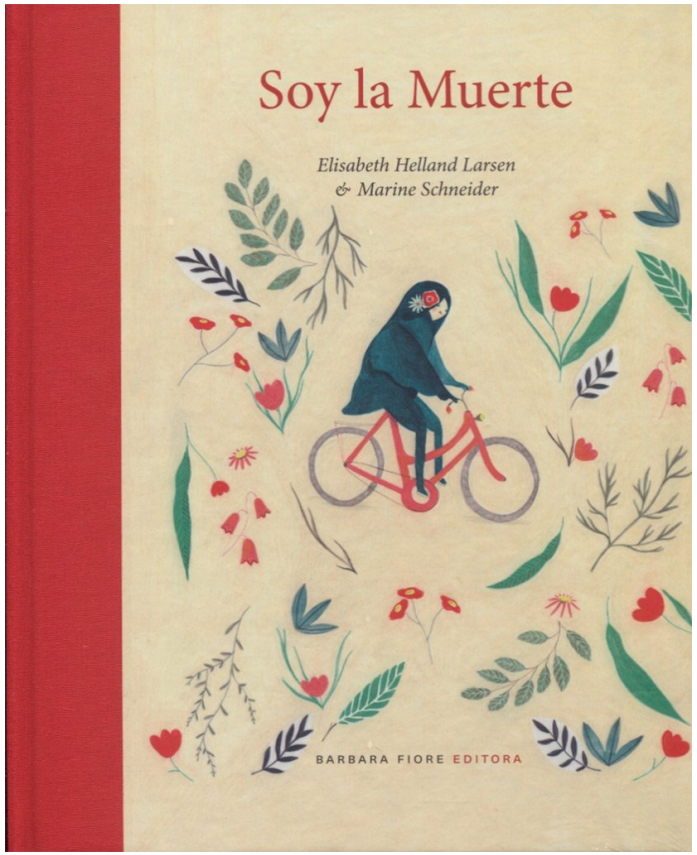

Para siempre
Camino García
Ilustraciones de Marco Recuero
Prólogo de Ramón Bayés

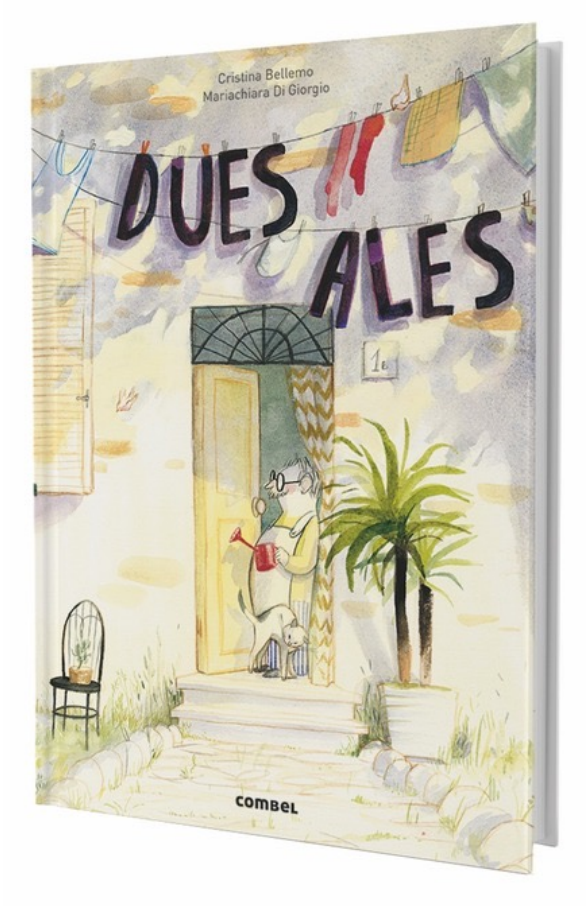

SEMPRE AMB TU
BAOBAB
Versos de
MARÍA LEACH
Il·lustracions de
KATIA KLEIN

Alicia Acosta
Mòni Galí
El Petit i jo

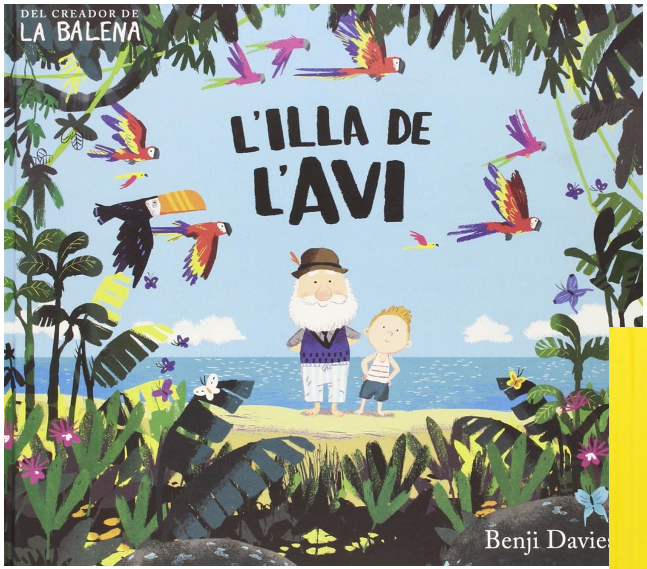

ADÉU, FLAP
Els contes d'en NIC i la NOA

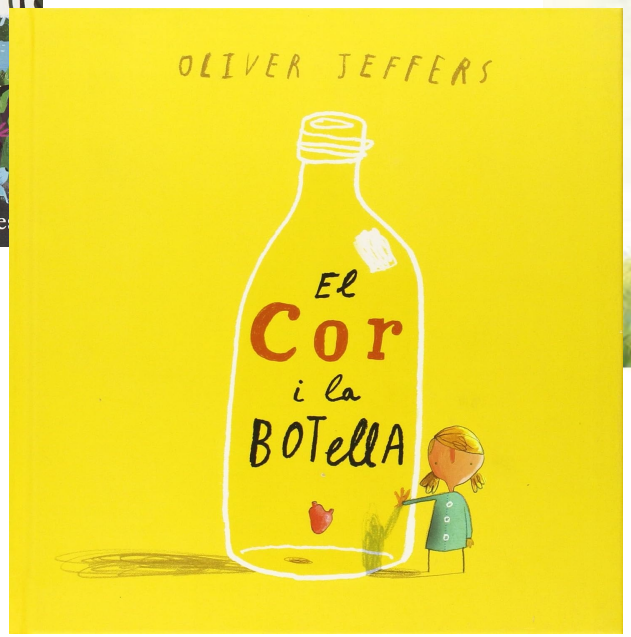

Soy la Vida
Elisabeth Helland Larsen
& Marine Schneider
BARBARA FIORE EDITORA

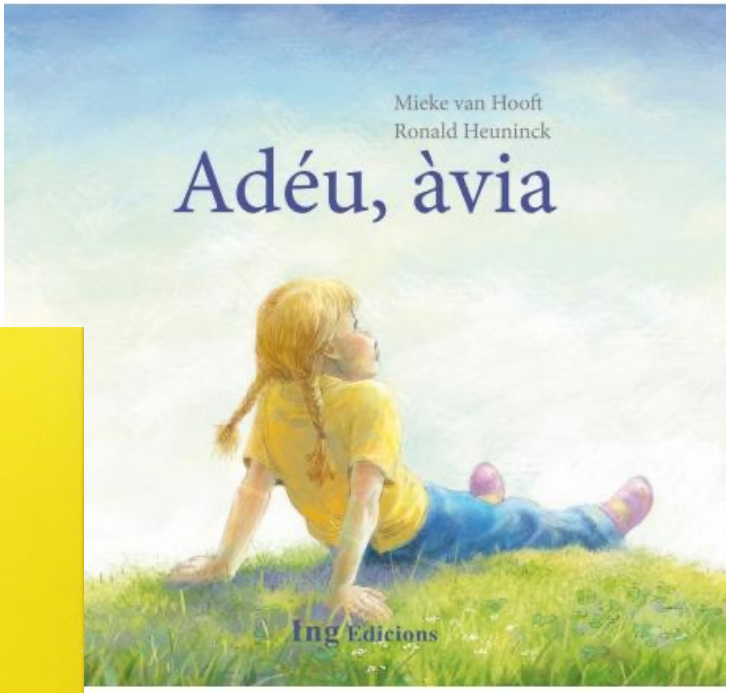

Soy la Muerte
Elisabeth Helland Larsen
& Marine Schneider
BARBARA FIORE EDITORA

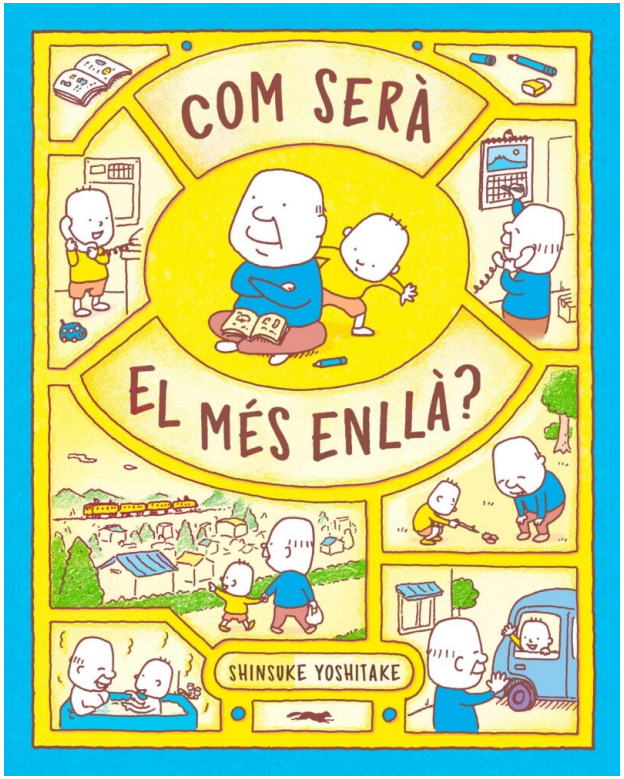

Cristina Bellemo
Mariachiara Di Giorgio
DUES ALES
1e
COMBEL

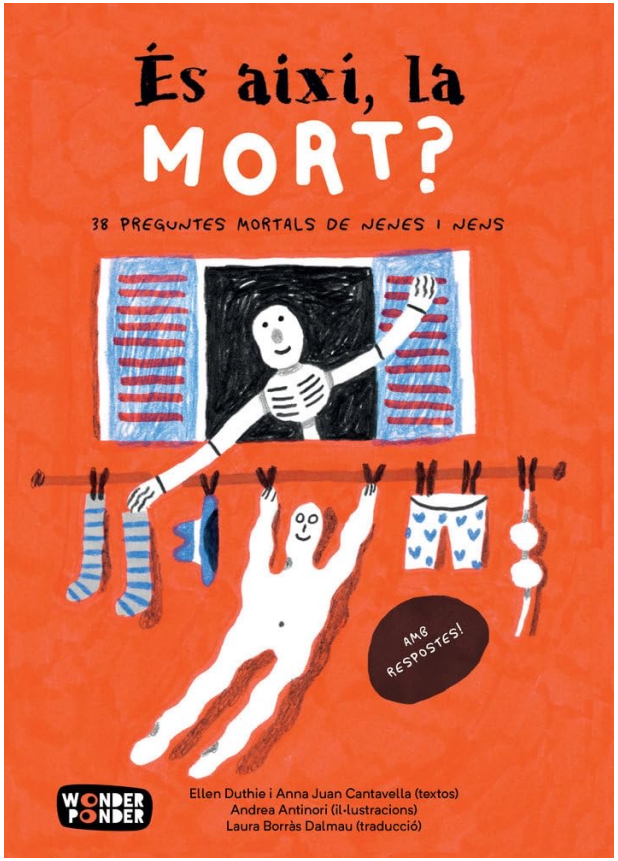

LA POR DE LA DANIELA
Un conte de Laia Panyella
amb il·lustracions d'Aitor Larrea
Dinàmiques contades
Un projecte de
Laia Panyella
i Laura Cortés
pol·len
EDICIONS

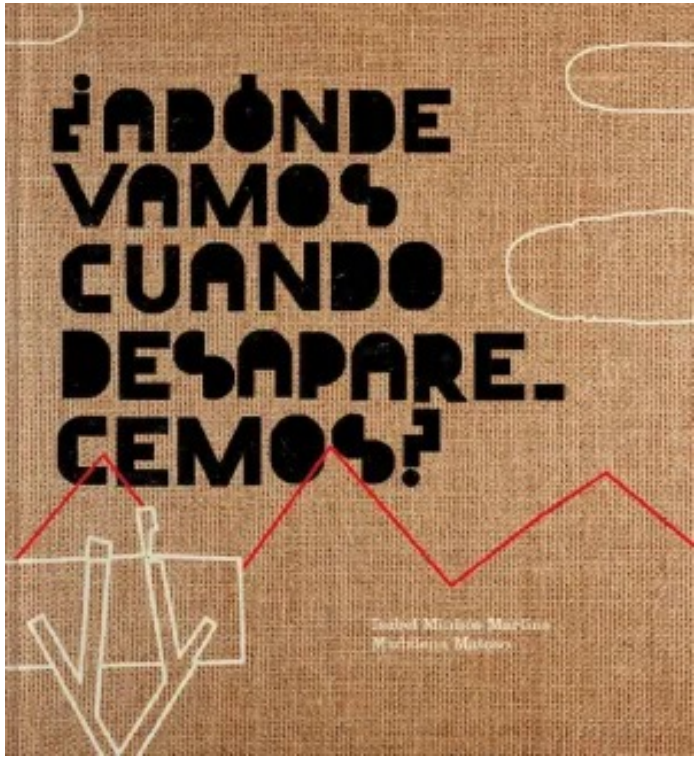

DEL CREADOR DE
LA BALENA
L'ILLA DE L'AVI
Benji Davies

OLIVER JEFFERS
El Cor i la BOTella

Mieke van Hooft
Ronald Heuninck
Adéu, àvia
Ing Edicions

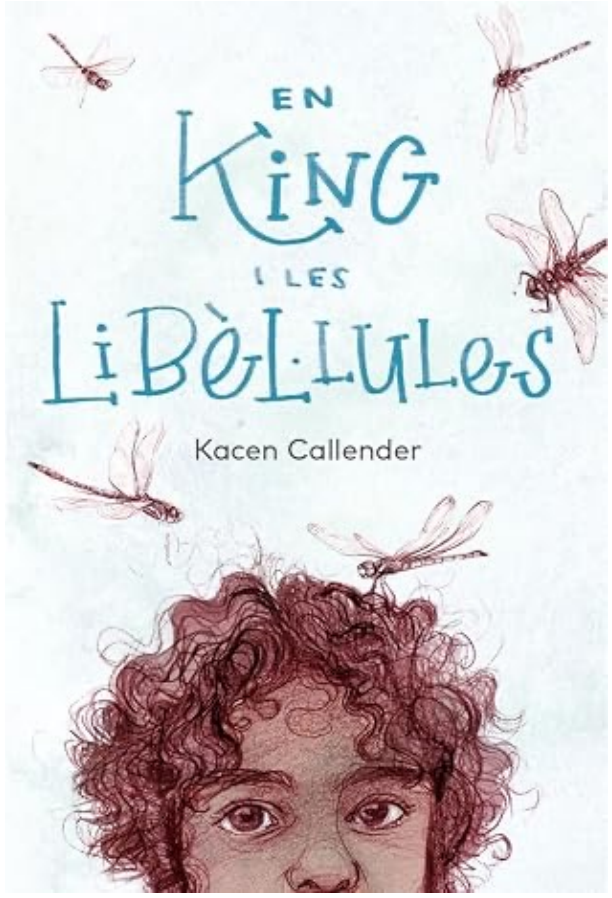

COM SERÀ
EL MÉS ENLLÀ?
SHINSUKE YOSHITAKE

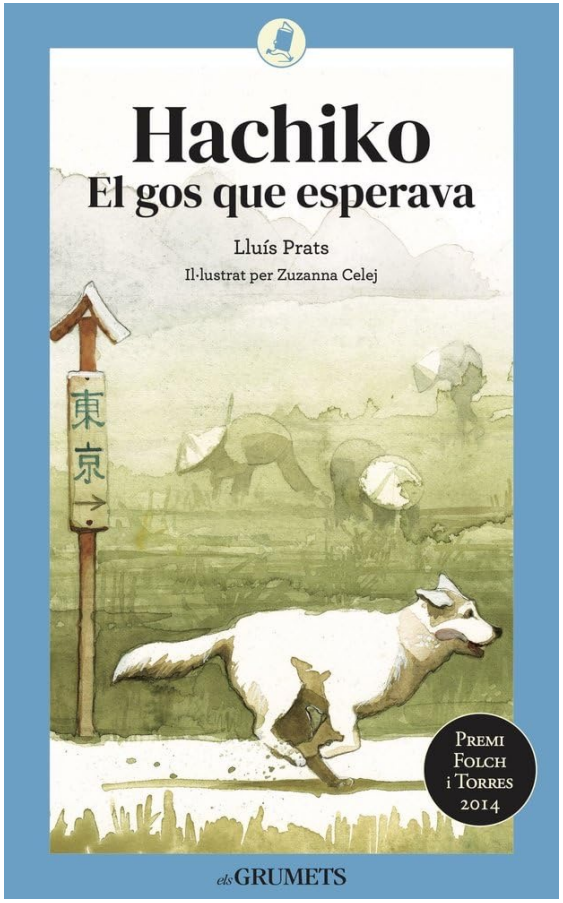

És així, la
MORT?
38 PREGUNTES MORTALS DE NENES I NENS
AMB RESPOSTES!
WONDER PONDER
Ellen Duthie i Anna Juan Cantavella (textos)
Andrea Antinori (il·lustracions)
Laura Borràs Dalmau (traducció)

¿ADÓNDE
VAMOS
CUANDO
DESAPARE-
CEMOS?

Mimi
John Newman
Siruela

Patrick Ness
A partir d'una idea de Siobhan Dowd
UN MONSTRE EM VE A VEURE
Traducció de Ferran Ràfols Gesa
SEMBRA
4a edició

EN
KING
I LES
LIBÈL·LULES
Kacen Callender

Hachiko
El gos que esperava
Lluís Prats
Il·lustrat per Zuzanna Celej
東京
PREMI FOLCH i TORRES 2014
els GRUMETS

DEBORAH WILES
248
FUNERALS
i un gos extraordinari
Traducció de
MARC DONAT
El jardí secret de VIENA